

Cesta za pokladem rytíře Humprechta

aneb

Druháci na škole v přírodě

Naše dobrodružná výprava začala v neděli 8. června ráno, kdy se celá třída sešla u autobusu. Zamávali jsme rodičům a vyrazili v záři slunce vstříc našemu několikaletému příběhu. Po příjezdu na místo určení jsme se ocitli v ráji, a to doslova, neboť jsme byli uprostřed Českého ráje, v Libošovicích. Nadohled čněly Trosky a zámek Humprecht a nedaleko v údolí se schovával hrad Kost.

Po ubytování v luxusním penzionu DO-NI, jsme se rozhlédli po překrásném okolí a vyslechli legendu o rytíři Humprechtovi a jeho pokladu, který čeká jen na nás, až jej nalezneme.

Duch Humprechta byl neustále s námi a začal nám posílat dopisy s úkoly, které byly zároveň indiciemi k nalezení jeho pokladu.

Výborné jídlo a krátký polední klid nás posílily, abychom vyrazili do údolí, v kterém se setkávala mladá šlechtična, neteř Humprechta, s místním ovčáčkem. Naučili jsme se píseň o tomto příběhu, a ta nás provázela následujícími dny. Náš čas v Libošovicích provázelo pekelné horko, ale my jsme se mu ubránili pitným režimem, pokrývkou hlavy a pilným využíváním bazénu. Bylo nám moc fajn, nebyl čas na nudu, stále se něco dělo.

V úterý jsme navštívili zámek našeho Humprechta, byl úžasný, a my mu proto v koncertním sále s výbornou akustikou zazpívali naši píseň „Znám já jeden krásný zámek nedaleko Jičína...“. Patří právě tomuto zámku Humprecht. Za zpěv jsme obdrželi bouřlivé ovace posluchačů z řad turistů i personálu. Další den jsme zažili soutěže na hřišti, hledání drahých kamenů, které poztrácela panna při procházce s ovčáčkem. Večer nás čekala super diskotéka s tanečními soutěžemi.

Během pobytu jsme navštívili místní kostel sv. Prokopa s barevnými vitrážemi, ve vesničce Vestec u Sobotky jsme se ocitli v místech, kde se natáčely scény z filmu *Jak dostat tatínka do polepšovny*. Výlet na hrad Kost nám též vyšel výborně. Přestože meteorologové předpovídali „hromy, blesky“ a kroupy, duch Humprecht „poručil větru dešti“ a my zažili další překrásný den. Středověkým hradem nás provázela princezna Karolína, od které jsme se dozvěděli místní zajímavosti. Zpáteční túru z Kosti jsme vylepšili delší trasou přes údolí Plakánek. Cestu jsme si zpestřili výukou vlastní znakové řeči, což se nám velmi vyplatilo, protože jsme nemohli mluvit. Totiž v pískovcových skalách, které nás obklopovaly, hnízdí vzácní ptáci a nesmí být rušeni. Po návratu do penzionu nás čekaly poslední úkoly a vyhodnocení pobytu. Obdrželi jsme certifikáty s odměnami, a pak nás čekalo pátrání po pokladu. Cesta k němu byla vysypána bonbóny, a tak jsme hledali, mlsali a rozhlíželi se, a najednou *hurá*, objevila se truhla, v které byly poklady pro každého, a také *kámen štěstí*. Budeme-li jej nosit, přinese nám štěstí.

Všechno má však svůj konec a i my jsme se museli v pátek ráno rozloučit s místem, kde jsme toho tolik prožili. Loučíme se a těšíme na další dobrodružství, a tak: „**Přátelé, kamarádi, máme vás rádi!**“

Holky a kluci z 2. B a C s ped. týmem ŠvP Libošovice